

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Inspectoratul
General al Poliției împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea
cheltuielilor de formare profesională inițială,
împotriva deciziei din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și a fost
menținută hotărârea din 01 septembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea
cheltuielilor de formare profesională inițială.

În motivarea acțiunii reclamantului, a indicat că, prin Ordinul șefului
Inspectoratului General al Poliției nr. 416 ef din 23 august 2019, Repeșciuc Mihasi
a fost numit în funcția de subofițer superior de investigații-debutant al Biroului zonal
poliție criminală al Sectorului de poliție nr.1 Căușeni al Inspectoratului de poliție
Căușeni al Inspectoratului General al Poliției.

În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare
exercitării atribuțiilor de serviciu, în temeiul Dispoziției șefului Inspectoratului
General al Poliției nr. 395 din 23 august 2019, pârâtul a fost delegat la cursurile de
formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului
Afacerilor Interne, pentru perioada 02 septembrie 2019 - 28 februarie 2020.

Prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.300 ef din 09 iulie
2020, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea privind funcționarul public

cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288/2016, a fost încetat serviciul și contractul individual de muncă cu pârâtul, la cererea personală.

Reclamantul a mai menționat că, potrivit articolului 26 alin. (3) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne statuează că funcționarii publici cu statut special delegați la cursuri de formare inițială sau la programe de dezvoltare profesională în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne ori în alte instituții de învățământ care pregătesc personal pentru acest minister, inclusiv la studii superioare de licență și de master în țară sau în străinătate, semnează un angajament prin care își asumă obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională respective, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

Totodată a notat că, în conformitate cu pct. 1 din Anexa nr. 6 „ Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională ” la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, „ angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare - angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau în străinătate ”, iar potrivit pct. 3 din aceeași Anexă ” angajamentul se întocmește în cazul în care durata formei sau durata cumulativă a formelor de dezvoltare profesională la care este delegat funcționarul depășește 90 de zile într-un an calendaristic ”.

Conform pct. 6 subpct. 3) din Anexa nr. 6 al aceluiași act normativ, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 4 la 5 ani - în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusiv studiile de masterat, au o durată mai mare de 150 de zile.

Reclamantul a mai relevat că, în coroborare cu normele prenotate, la 30 august 2019, pârâtul a semnat angajamentul funcționarului public (inclusiv cu statut special) prin care a fost informat despre prevederile art. 26 alin. (3) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform căruia s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne cu o durată de 150 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 4 ani.

În același context, conform angajamentului, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire calculat în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament. Or, conform pct. 8 subpct. 2) al Anexei nr. 6 din Hotărârea Guvernului prenotată „ funcționarul public va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în

condițiile legii, în cazul în care nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament ”.

A mai menționat că, reieșind din faptul că Repeșciuc Mihasi nu a activat în Ministerul Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament - 4 ani, pentru a încerca soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, la 28 iulie 2020, prin somația nr. 34/29-6097, pârâtul a fost somat referitor la restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate de către reclamant pentru dezvoltarea profesională în sumă de 41440,74 de lei, sumă achitată pârâtului cu titlul de salariu din contul Inspectoratului General al Poliției, fapt ce se confirmă prin certificatul cu privire la salariul calculat și achitat nr. 34/29-6088 din 28 iulie 2020, însă acesta nu și-a onorat obligațiunea precum și nu a prezentat motivele refuzului. În ședința de judecată, Inspectoratul General al Poliției a solicitat încasarea din contul lui Repeșciuc Mihasi a sumei de 41440,74 de lei, constituită din cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Prin hotărârea din 01 septembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni (sediul central), cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea cheltuielilor de formare profesională inițială, a fost respinsă.

Prin decizia din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de către Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea din 01 septembrie 2021 a Judecătoriei Căușeni (sediul central).

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut că conform art.176 alin.(1) din Codul muncii, în cazul deplasării în interes de serviciu, angajatorul este obligat să compenseze salariatului: a) cheltuielile de călătorie tur-retur; b) cheltuielile de cazare; c) diurna; d) alte cheltuieli ce țin de deplasare.

Prin prisma normei de drept citate, instanțele au menționat că, nici Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor interne și nici angajamentul semnat de Repeșciuc Mihasi nu-l obligă să restituie salariul achitat în perioada cât efectua instruirea în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare”.

Or, art. 26 alin. (3) din Lege stipulează clar că funcționarul public cu statut special este obligat să restituie cheltuielile pentru studii, însă salariul achitat angajatului nu poate fi considerat ca o cheltuială pentru formare profesională, deoarece potrivit art. 128 alin. (1) din Codul muncii salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată, astfel pentru ca funcționarul public cu statut special să fie obligat să restituie salariul achitat în perioada de instruire, în cazul încetării raporturilor de serviciu înainte de expirarea termenului obligatoriu specificat în art. 26 din Legea funcționarului public cu statut special, este necesar ca această obligație să fie direct stipulată de legislator.

De asemenea au menționat că Legea nr.158 – XVI din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și respectiv Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nu este aplicabilă funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului

Afacerilor Interne fiindcă statutul juridic al acestora este reglementat de lege specială nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanțele au mai reținut că, deoarece Repeșciuc Mihasi a fost trimis la cursurile de formare profesională pe un termen de 60 de zile, contractul individual de muncă încheiat cu acesta urma să fie suspendat pe perioada formării profesionale cu sistarea achitării salariului, or, potrivit art.213 alin.(6) din Codul muncii, în cazul scoaterii din activitate a salariatului pe o durată scurtă, în scopul formării profesionale, acțiunea contractului individual de muncă al acestuia continuă cu menținerea salariului mediu.

La 01 februarie 2022 (prin oficiul poștal), Inspectoratul General al Poliției a contestat cu recurs decizia din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 04 februarie 2022), solicitând casarea acesteia și hotărârii din 01 septembrie 2021 a Judecătorei Căușeni (sediul central), cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat eronat legea și anume punctul 8 al Anexei nr.6 din Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158 -XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care prevede că „Funcționarul public nu va restitui autorității publice cheltuielile pentru dezvoltarea profesională în următoarele cazuri: (1) nu a absolvit din vina sa formele de dezvoltare profesională; (2) nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, inclusiv a studiilor de masterat, întreaga perioadă specificată în angajament. Astfel, odată ce Repeșciuc Mihasi la 14 iulie 2020 a încetat relațiile de muncă cu Inspectoratul General al Poliției, a încălcat prevederile angajamentului, este obligat să restituie cheltuielile suportate pentru instruirea sa profesională Inspectoratului General al Poliției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 ianuarie 2022, expediată în adresa părților la 26 ianuarie 2022, prin poșta electronică (f.d.137), astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Prin încheierea din 13 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a fost considerat admisibil.

În corespundere cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 al Codului

de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat că prin ordinul nr.416 ef din 23 august 2019, Repeșciuc Mihasi a fost numit în funcția de subofițer de investigații – debutant al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr.1 Căușeni al Inspectoratului de poliție Căușeni al Inspectoratului General al Poliției (f.d.6).

În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, în temeiul Dispoziției șefului Inspectoratului General al Poliției nr.395 din 23 august 2019, Repeșciuc Mihasi a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada 02 septembrie 2019-28 februarie 2020 (f.d.8-11).

La 30 august 2019, Repeșciuc Mihasi a semnat, în temeiul art.26 alin.(3) din Legea funcționarului public cu statut special, angajament, potrivit căruia și-a asumat obligația a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, potrivit termenului specificat în pct.5 din Regulamentul Privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special (f.d.7).

Prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.300 ef din 09 iulie 2020, în conformitate cu art.38 alin.(1) lit. a) din Legea funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288/2016, a fost încetat serviciul și contractul individual de muncă cu Repeșciuc Mihasi, la cererea personală (f.d.17).

Astfel, temei pentru intentarea prezentei acțiunii a constituit recuperarea cheltuielilor de formare inițială în sumă de 41 440,74 de lei, care sunt constituite din salariu achitat în perioada aflării la instruire în sumă de 30 130,74 de lei și 11 310 de lei - cheltuieli de deplasare.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 01 septembrie 2021 a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea cheltuielilor de formare inițială.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 20 ianuarie 2022 a respins apelul declarat de către Inspectoratul General

al Poliției și a menținut hotărârea din 01 septembrie 2021 a Judecătorei Căușeni (sediul central), în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea cheltuielilor de formare inițială.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, prin prisma criticilor din recursul formulat, consideră că respingând acțiunea reclamantului instanțele au ajuns la concluzii pripite.

În corespundere cu art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Deci, unul din principiile care guvernează procesul civil este cel al nemijlocirii, care presupune ca instanța de judecată trebuie să valorifice probele înainte să soluționeze litigiul, adică să aibă un rol activ în cercetarea și administrarea probelor în cadrul procesului de judecată.

Din probele existente și constatările instanței de apel, Colegiul constată că, soluția este emisă fără o administrare a înscrisurilor doveditoare.

Or, scopul nemijlocirii în administrarea probelor într-un litigiu sunt indisolubil legate de necesitatea prezentării în fața judecătorului a surselor primare de documentare asupra situației de fapt, cât și a probelor administrate de către alte autorități publice.

Respectiv, în cazul în care în speță se solicită recuperarea cheltuielilor de formare profesională inițială și acțiunea este, printre altele, bazată pe un oarecare *"Regulament privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special"*, și conform angajamentului semnat de Repeșciuc Mihasi la 30 august 2019, acesta s-a obligat de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, potrivit termenului specificat în *"pct.5 din Regulament"*, iar acest act lipsește atât în baza datelor publică a legislației, cât și pe pagina web al Ministerului Afacerilor Interne, se atestă că acest act este unul de ordine internă, verificarea temeiniciei acțiunii în lipsa lui este imposibilă.

Instanța de recurs conchide că, instanța de apel a pronunțat o soluție în baza unor probe insuficiente pentru lămurirea aspectelor deduse judecății și fără a face o

cercetare temeinică a fondului cauzei. În speță, procedura verificării corectitudinii înscrisurilor prezentate se impune, iar instanța avea obligația de a dispune prezentarea înscrisurilor. Or, aspectul dat, este necesar anume pentru lămurirea împrejurărilor de fapt și de drept deduse judecătii.

Colegiul reține că, atât instanța de fond cât și instanța de apel la soluționarea litigiului în cauză au reținut că aplicabile sunt prevederile art.128 alin. (1), 130 alin. (1), art. 148 alin.(5) și art. 176 alin. (1) din Codul muncii, respingând astfel acțiunea reclamantului, astfel aplicând eronat normele de drept material, fapt care nu poate fi acceptat de către instanța de recurs, or potrivit prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative, normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. *În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.*

Astfel, Repeșciuc Mihasi a activat în calitate de funcționar public cu statut special (polițist), activitatea căruia, inclusiv formarea profesională și disciplina muncii, este reglementată de Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, care și urmează a fi aplicată la caz.

În prezenta cauză, instanța nu a efectuat o cercetarea multiaspectuală, de natură să conducă la o justă soluționarea a cauzei. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, Convenția nu reglementează regimul probelor, ca atare (Mantovanelli împotriva Franței, pct. 34). Admisibilitatea probelor și aprecierea acestora sunt în primul rând de competența dreptului intern și a instanțelor naționale [García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 28]. Situația este similară în ceea ce privește forța probatorie și sarcina probei. Tot instanța națională este cea care apreciază utilitatea probelor propuse [Centro Europa 7 SRL și Di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 198].

Cu toate acestea, conform Convenției, caracterul echitabil al procedurii este evaluat în lumina întregii proceduri, în special a modului în care au fost colectate probele. Prin urmare, trebuie să se asigure că mijloacele de probă au fost prezentate astfel încât să asigure un proces echitabil (Blucher împotriva Republicii Cehe, pct. 65).

Instanța de recurs atestă că la adoptarea actului de dispoziție, instanța de apel urmează să efectueze o analiză mai amplă a situației de fapt și să intervină în administrarea înscrisurilor, pentru a constata circumstanțele importante ale cauzei inclusiv temeiurilor și pretențiilor care au generat apariția litigiului, ceea ce instanța de recurs nu poate da aprecierea respectivă, în cazul în care la dosar lipsește Regulamentul privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special.

Astfel că, instanța de apel nu a manifestat suficient rol activ în vederea soluționării fondului cauzei, prin neadministrarea nemijlocită a probelor utile și concludente în scopul elucidării și clarificării litigiului dedus judecătii. Nu a analizat situația de fapt prin prisma actelor și lucrărilor cauzei și normelor de drept material aplicabile raportului respectiv.

Prin urmare, neadministrarea probelor echivalează cu ne cercetarea fondului cauzei, astfel încât în temeiul art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, va fi

admis recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, urmează să țină cont de cele menționate, de a supune aprecierii pretențiilor reclamantului în raport cu argumentele și probele necesare, în vederea elucidării exacte a situației de fapt.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că eroarea nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2022, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1), lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Repeșciuc Mihasi cu privire la recuperarea cheltuielilor de formare profesională inițială, și se trimite cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh